

„Istarska Rijec“

Izdati svakog četvrtka uveče. Dva puta mjesečno izdaje go-  
spodarski prilog „Narodni Go-  
spodar“. Pretplata za luzemstvo  
iznosa 15 — lira na godinu, a  
za inozemstvo 25 — lira. Ured-  
ništvo i uprava lista: Trst  
(Telesite) — Via S. Francesco  
d'Assisi 204, Telefon: 11-57.

# ISTARSKA RIJEČ

Tjednik za pouku, gospodarstvo i politiku Istarskog naroda.

„Slogom rastu male stvari, a nestoga sve pokvari.“ — Narodna poslovica.

Oglasi stoje 8 lira

za svaki centimeter visine u širini jednog stupca. Za višekratno uvrtjenje daje se znatan popust. U malom oglasniku svaka riječ 40 cent. Dopis se šalju uredništvu, a novac upravi. Neizdatkuna se pisma ne prima, a rukopisi se ne vraćaju.

## GJALSKI

Ima nas u Istri još, koji se radi sjećanja „Maticice Hrvatske“ i onih lijepih knjiga, što ih je svake godine po jedan put slala svojim pretplatnicima za cigla, tri vijorina ili — što je jednako vrijedilo — za šest kruna. Kad bi „Matičicu“ povjerenik javio, da su stigle knjige, pretplatnici bi živo nagrnuli da ih dignu, jer je to za njih, a i za sve ljubitelje naše lijepe knjige, bio događaj prvoga reda. Bilo je među tim knjigama i poučnih, a bilo je i zabavnih. Razumije se, da su ove posljednje najviše privlačile, osobito mladji svijet.

Nije ni čudo. Bilo je vrijeme, kad je „Maticica“ svake godine poklanjala narodu po jednu knjigu, što ju je napisao August Senoa. Ako Senoine stvari imaju još danas svoju veliku važnost, što su tek imale da znače u ono doba? Malo kasnije došao je na red Kumičić, Kozarac, pa Novak i drugi. I te su se knjige požudno čitale — neke između njih bile su za ondašnji naš svijet prave poslastice.

Onda su jednog dana pretplatnici „Maticice Hrvatske“ dobili u ruke jednu sasvim neobičnu knjigu s jednim novim, mnogima do tada još nepoznatim imenom. Naslov je toj knjizi bio „Pod starim krovovima...“ Tu bijaše skupljeno nekoliko crtica, o kojima su gotovo sve tadašnje hrvatske novine pisale s vrlo mnogo hvale i priznanja. Svi su osjećali, da je naš narod dobio jednu dobru knjigu i jednog knjževnika, vanredno velikih sposobnosti.

Svi koji su tako osjećali nisu se prevarili. Sve nade, što su se postavljale u pisača onih crtica, ostvarile su se. Njezovo ime: Ksaver Šandor Gjalski postalo je u jedan mah poznato, popularno, slavno, njegove su se knjige nestrpljivo čekale, tražile, gutale...

Koje su i kolike su te knjige? Ima ih mnogo. Ima ih čitav niz, u kojima pisar kao u onim crticama „Pod starim krovovima“, opisuje svoje rodjeno hrvatsko Zagorje sa svim onim, danas već sasvim izumrlim, ali svakom hrvatskom srcu tako dragim starijim generacijama. Tu imate razne priče iz „Varmegjijskih dana“, a osobito roman „Na rodjenoj grudi“ — pravo remek djelo ljepote i srdačne topline.

Ima knjiga, u kojima je on, kao na primjer u znamenitom romanu „Janku Borislaviću“ iznio svoje nazore o čovjeku i svijetu, a ima opet i takovih priča, u kojima se kao u „Noturnu“, „Morisu“ i „Snu kapetana Mišića“ dotiče i stvari iz tajanstvenog, našim osjetilima nepristupačnog svijeta...

Svoja najsnažnija i najdublja djela napisao je između svoje tridesete i pedesete godine. Sva su ta djela majstorski napisana, u svima se Gjalski ističe kao pravi bogodani umjetnik, pa nije čudo, što je mnogim kasnijim piscima bio uzor i učitelj i što su mnoga njegova lijepa djela prevedena i na razne evropske jezike.

Gjalski je i vrlo dobar rodoljub. Kao državni činovnik bio je u svoje vrijeme ovisan o zloglasnom banu Kueni, ali on nije ni njega pošteđio, zato je u najboljim svojim godinama bio otpušten od službe i penzioniran.

Neko je vrijeme služio i na Sušaku, gdje je tako zavelo ovo more i sve ove krajeve, da je i kasnije dolazio često na obližnji boravak u Primorje, osobito u Opatiju. Kad su naši Istrani iz Liburije priredjivali razne izlete po moru, on im se rado pridruživao, a kako je u ono vrijeme bio na vrhuncu svoje slave, shvaćivao je, da je prigodom tih izleta bio svuda dočekivan s mnogo ljubavi i divljenja.

Ime Gjalski pomprimo je od majke, dok se po ocu zove Ljuba Babić. Danas je najviše poznat pod ovim dvojakim imenom: Ljuba Babić Gjalski.

Dođio se je u hrvatskom Zagorju, u prekrasnim Gredicama, 26. oktobra 1857. Prema tome ima nu sada sedamdeset i tri godine. Proslava njegove pedesetogodišnjice imala je da se izvede prije tri godine, ali je zbog nekih posebnih razloga odgođena. U četvrtak, 9. o. mj. iskazali su u Zagrebu to-

me uistini velikom umjetniku lijepe i zaslužene počasti.

Moglo bi se koju reći i o Gjalskome kao političaru. Ali čemu? I Dante se je u svoje vrijeme bavio politikom — pa ko zato pita? Lamartine je bio neko vrijeme čak i predsjednik jedne velike republike, pa ko se toga danas sjeća? Ali izustite vi samo jedan stih, kao na priliku ovaj: „Lasciate ogni speranza o voi che entrate...“ i svak će reći: ta je!

Dante. Ili jednu samu riječ: „Le lacrime...“ i svak ko zna, što je pjesma, reći će: to je Lamartine.

Tako će i poznijim generacijama do-  
stajati da čuju ime „Illustrissimus Ba-  
torich“ ili „Radmilović“ pa da s udiv-  
ljenjem uskliknu: — to je Gjalski! I u  
tome je njegovo najveće i najuzvišenije  
značenje. I na tome mi njemu čestita-  
mo iz sve naše duše.

G.

## Politički pregled

### ITALIJA.

#### Sjednice senata.

Proše sedmice nastavile su se u Rimu sjednice senata, gdje se razpravljalo o proračunu za god. 1927/28. U izvještaju ministar financija je ministar on. Volpi u glavnom govorio o talijanskom ekonomskom i novčanom položaju kao i u poslaničkoj skupštini, o čemu smo zadnji put opširnije izvještali. Sjednice senata su se zaključile u petak. Nanovo će biti pozvan pismenim putem i po svoj prilici u novembru mjesecu.

#### Talijanska delegacija u Ženevi.

Na sjednice Društva Naroda, koje su u Ženevi počele ovog ponedjeljka otisao je kao talijanski delegat senator Vittorio Scialoja. S njim su još četiri člana.

#### Osuda u procesu Lucetiija.

Dne 11. septembra prošle godine je Gino Lucetti počinnuo atentat na načelnika vlade on. Mussolinija bacivši bombu u njegov automobil. Lucetti je bio predan posebnom tribunalu. Radi bolesti predsjednika tribunala generala Sanne je proces bio duže vremena odložen, a započeo je u četvrtak. Trajao je tri dana. Lucetti je priznao da je već odavno spremao atentat na načelnika vlade. Izjavio je da on nije razbojnik, niti naručeni ubojica već da se kao anarhista bori za svoje ideale. Veli da nije bio s nikim u vezi. Proces se vodio također i protiv anarhista Vattercuccija i hotelskog konobaru Sorio, koji su u vezi s ovim atentatom. Sud je u subotu naveče izrekao osudu, kojom su bili osuđeni: Lucetti na 30 godina zatvora, osuđeni: Lucetti na 3 godine posebnog nadzora, 300 lira globe, 3 godine posebnog nadzora, 1000 lira globe, 3 godine posebnog nadzora i doživotno izključenje iz svih javnih služba te Vattercucci na 18 godina i 9 mjeseca zatvora, 3 godine posebnog nadzora i doživotno izključenje iz javnih služba.

#### Novi kazneni zakonik.

Ove će sedmice ministar pravde on. Rocco predložiti načelniku vlade nacrt za novi kazneni zakonik. Nacrt uvadja u talijanskom kaznenom pravu opet smrtnu kaznu. I mnoge će drugih kazni biti po novom zakonu prilično pojačane. Iza kako nacrt pregleda načelnik vlade, bit će predan posebnom komisiji.

#### On. Mussolini žanje.

Načelnik vlade on. Mussolini je lično žeo ovih dana na svojim imanju u Carpeni. Ovim svojim aktom hoće da potkaže veliku važnost produkcije žita. Prisutnost zemljoradnicima je predložio važnost rane sjetve, jer time bivaju usveji izloženi manje vremena vremenskim nepogodnostima.

#### Na konferenci rada protiv sovjethana.

U izvještaju direktorija kancelarije rada izmješena je želja da bi i sovjetska vlada sudjelovala u internacionalnoj organizaciji rada. Talijanski zastupnik poduzetnik Olivetti je radi toga ostro poduzetnik i kazao da nema kraj napaj na izvještaj i kazao da nema radi nje ni spominjati takove nade radi nje ni spominjati kazanja sovjetske Rusije prijateljskog držanja, radi rezervira protiv Društva Naroda, radi rezervira protiv svih država prama Rusiji i radi negativnih rezultata sovjetskog gata na internacionalnoj gospodarskoj konferenci. Drugog dana je kod zaključaka govorio generalni tajnik kancelarije rada Albert Thomas u pogledu saradnjivanje sovjetske Rusije i kazao,

da socijalni program, koga je razvio Osiński se u mnogim točkama podudara sa programom internacionalne organizacije rada i sa fašističkim zakonom o radu.

### JUGOSLAVIJA.

#### Spor sa Albanijom.

Jugoslavenski poslanik u Tirani vratio se je u Beograd sa svim osobijem poslanstva, jer albanska vlada nije ispunila iz zatvora tumača Djuraškovića. I Albanija je opozvala svog poslanika u Beogradu Cena bega, ali on nije htio da se vrati, već je nastojao da nagovori svoju vladu da uspostavi diplomatske odnose sa Jugoslavijom. Engleska i Francuska su posredovale u Tirani, nek se riješi sporazumno spor sa Jugoslavijom i nek odmah oslobode tumača Djuraškovića. I talijanska vlada savjetovala je Albaniji da bude popustljiva. Albanska vlada je stvar predala Društvu Naroda, a i Jugoslavija je poslala svoju notu o poteku incidenta.

U toku je došlo u sporu sa Albanijom do velikog preokreta. Budući da posredovanje velelasa u Tirani nije uspjelo albanski poslanik Cena beg zahtijevao je za sebe i svoje osoblje putne isprave, koje su mu odmah bile predane. Sinoc je albansko poslanstvo optuvalo iz Beograda. Istovremeno je jugoslavenska vlada odredila jugosl. konzulima u Skadru, Korci i Valoni nek odmah ostave Albaniju.

Ministar vanjskih posala dr. Marinković je izjavio, da su time definitivno prekinuti odnosi između Jugoslavije i Albanije.

#### Pred izborima.

Predsjednik vlade Velja Vukičević vodio je pregovore sa centurama radikalne stranke gledi sudjelovanja u vladi. Nastojalo se da bivši ministar unutrašnjih djela Boža Maksimović udje u vladu. Radi demokratski nije Vukičević mogao da udovolji svim zahtjevima centurama pa je radi toga ministar pravde dr. Sršić podao ostavku. Vukičević je odmah otputovao kralju u Topolu. Kad se vratio izjavio je, da je na mjesto Sršića kralj imenovao dra. Ninku Perića. Potpisani je i ukaz o imenovanju, odnosno penzioniranju 15 velikih župana i mnogo sreskih načelnika. Veli se da su već potpisana tri ukaza sa današnjim datumom: 1) upotpunjenje vlade, 2) raspust narodne skupštine i 3) raspis novih skupštinskih izbora.

### RUSIJA.

#### Umorstvo sovjetskog poslanika u Varšavi.

Kao što je poznato Engleska je prekinula diplomatske odnose sa sovjetskom Rusijom i sovjetski ruski poslanik u Londonu Rosenholz je sa osobljem otisao iz Engleske. Prošlog utorka imao je posebni vlak, u kojem su se vozili sovjetski diplomatski i trgovački činovnici u Engleskoj. da prođe kroz Varšavu. Sovjetski poslanik u Varšavi Vojkov uputio se je u 10 sati utjoro na staciju, da dočeka Rosenholza. K njemu se približi jedan mladić i ustrijelio na njega iz revolvera. Vojkov je pao na tlo, a atentator je ostao miran. Tekar kad je došla policija bio je potisnut u tekaoniku. Vojkov je bio odvezen odmah u bolnicu, ali tamo je odmah umro.

Atentator je 19 godišnji gimnazista 8. razreda Boris Koverda. Vele da je počinuo atentat iz razloga, što je Vojkov sudjelovao u umorstvu carske obitelji. Koverda je sin socialiste-revolucionera Sofrona Koverde, sada pučkog učitelja u Vilni. Majka mu je također učiteljica. Sam je uvjerenjem monarhista. Učio je u ruskoj gimnaziji u Vilni a uz to bio korektor i ekspeditor bjeloruske novine „Bjeloruskoje Slovo“. Joz 22. maja zamolio je svog direktora za dopust od 4. dana. Nikome nije kazao kam o ide. Došao je u Varšavu i uzeo u najam sobicu od jedne siromašne židovke. Svakog dana išao je u sovjetsko poslanstvo za vizum, da može preći u Rusiju. Mislio je da počinu atentat na koju višu osobu sovjetske vlade u Rusiji. Budući da mu nisu htjeli dati vizuma, počinuo je atentat na poslanika Vojkova.

Dosadašnji poslanik u Londonu Rosenholz prekinuo je putovanje i zastavio se u Varšavi. Na večer je mrtvo truplo Vojkova preneseno iz bolnice u sovjetsko poslanstvo.

Radi ubijstva diplomatskog predstavnika u Poljskoj, po većim gradovima u Rusiji održani su protestni zborovi. U Rusiji se smatra da je ovaj atentat u vezi sa prekidom diplomatskih odnosa u Engleskoj. Poljsko poslanstvo u Moskvi čuvali su jaki odredi crvene vojske. Poljski poslanik je odmah izjavio saučesnike sovjetskoj vladi u ime svoje vlade. Zamjenik Čičerinov, komesar Litvinov poslao je poljskoj vladi notu, u kojoj je otkrivljuje, što nije poduzela mjere, da sprijehi atentat i što se na njezinom teritoriju sakupljaju toliki monarhisti. Poljska je odgovorila, da ona nije kriva atentatu, jer ga je počinuo jedan ruski građanin. Atentator će biti kažnjen po opstojecim zakonima, a poljska vlada je pripravna da dađe i novčanu oštetu porodici ubijenog Vojkova.

Odmah iza umorstva Vojkova bilo je aretirano mnogo vijdenih ruskih izbjeglica u Varšavi i Vilni. Aretirani su profesori gimnazije, gdje je Koverda učio i nekoji djaci. U Varšavi su aretirani nekoji bivši generali i političari. Sve poljske novine oštro osuđuju ovaj atentat, jer bi mogao pomrsiti mirne odnose između Rusije i Poljske.

U subotu je mrtvo tijelo pokojnog Vojkova posebnim vlakom dovezeno u Moskvu. Iz kolodvora su na topovskom vozuv prevezli ga na Crveni trg. Pokopan je uz prisustvo svih članova vlade, vodja partije i profesionalnih saveza pod zidom u Kremlju. Do kasno uveče defilirale su nebrojne organizacije mimo njegova groba.

#### Druga nota Poljskoj.

Na poljski odgovor sovjetska je vlada poslala Poljskoj svoj odgovor u kom je vele da im se zahvaljuju na onako toplom i razumu saučesna i da ih veseli što Poljaci konstatiraju, da je pokojni Vojkov doprinio mnogo za prijateljski razvoj položaja između sovjetske Rusije i Poljske. Sovjeti ne mogu opravdati propust Poljske, da je došlo do ovog atentata. Ako Poljska želi da ima dobre odnose sa sovjetskom Rusijom, mora da ukine sve antiboljševističke ruske organizacije na svojem zemljištu. U notu se zahvaljuje što je Poljska pripravna da plati novčanu oštetu porodici ubijenog poslanika, jer da sovjeti moraju po svojim zakonima da skrbje za obitelji svojih diplomatskih predstavnika, koji su na službi poginuli. Sovjeti zahtijevaju da i njihovi predstavnici sudjeluju u istrazi protiv atentatoru Korvedi.

#### Protuboljševici rade.

Blizu Minska išao je motornom drezinom komesar političkog odjeljenja kod bjeloruskog vojnog okruga Opanski, koji je vodio sobom jednog sumnjivog poljskog oficira. Nekoliko nepoznatih osoba navaliло je na drezinu i prevrnuo drezinu. Komesar je ostao mrtav, a dva crvena vojnika teže ranjena.

U Petrogradu za vrijeme sjednice u komunističkom komitetu pokazao se na vratima jedan mladić i bacio u dvoranu bombu. Trideset komunista ostalo je ranjenih. Atentator je pobjegao i nisu ga više mogli naći. Pretpostavlja se da je atentat počinuo jedan od opozicije u samoj komunističkoj stranci.

#### Dvadeseterica strijeljanih u Moskvi.

Prije nego je mrtvo tijelo Vojkova došlo u Moskvu objavile su sovjetske novine popis dvadeseterice većinom bivših oficira, koje je G. P. U. (državna politička uprava, bivša čekova) dala strijeljati. Strijeljani su naravski bez suda a kao reakcija ne tri prije spomenuta atentata. Strijeljane dovede u vezi sa engleskom spijunažom, koju su radili u monarhističkim i bjeloruskoj organizacijama. Ove oštre mjere sovjetske Rusije neugodno su se dojmile svih drugih država i novine napominju, da su boljševici započeli opet terorom kao i u početku provodjanja proletarske diktature.

#### DRUŠTVO NARODA.

Za vrijeme zasjedanja Društva Naroda imti će neoficijni sastanak ministri spolnih posala Njemačke, Engleske i Francuske — Stresemann, Chamberlain i Briand. I njihove neslužbene sjednice imati će veću važnost od službenih, jer će se na njima raspravljati o internacionalnom položaju i o njemačkoj vanjskoj politici. Francuske novine pišu, da Chamberlain i Briand će imati priliku da dokažu Stresemannu da objavljivanje francusko-engleskog sporazuma nije naporno politički Locarna i naročito nije protiv Njemačke. Što se tiče internacionalnog položaja spomenuta tri ministra će raspravljati o englesko-ruskom konfliktu i o dogđajima u Albaniji.

DOPISI

IZ RIJEKE.

Ministar financija na Rijeci. - Zaneta Host. - Madžarski novinar. - U nesreći sotajer. - Požari. - Samoubitvstvo. - Buhikopi na sila. - One tri.

Na Duhovsku nedjelju posjetio je Rijeku ministar financija, g. conte Volpi. Privedjen mu je srdcafn doček i tom zgodom uručen mu je i diplom časnosn gradjanina grada Rijeke.

U zahvalnoj govoru, što ga je ministar odmah iza toga izrekao, nataknuo je nešto i o nekim svojim predjima, koji da su još prije dvjesto godina živjeli ovdje na Rijeci. Za jednoga Volpi, kome je bilo ime Josip, zna se, da se je oženio s nekom Zanetom Host, koja se je u ono vrijeme zvala još samo Host, pa je morala da bude naše gore listak, to više što mi imamo u samoj blizini Rijeke selo Hosti, kojega su stanovnici od pamtivijeka i po rodu i po jeziku sve sami zgoljni Hrvati. Prema tome izlazi, da u žilama današnjeg Ministra financija ima i nešto naše krvi, a kako se vidi, to mu nije ni najmanje na uštrb — naprotiv...

Kako sam već posljednji put javio ovih dana imali smo ovdje i madžarske novinare kao goste. Privedjen je u čast njihovu i jedan izlet po Kvarneru. Na parobrodu bilo je vrlo veselo, držale se govornice, u kojima su Madžari isticali ljepotu ovog italijanskog neba, mora, sunca itd. O nećakšnjem Magyar tengeru ni jedne riječi. Pitao sam jednoga kolegu iz Budimpešta, zašto se u onim govorima nije nigdje spomenuo Magyar tenger? On će meni nato kratko i suho:

— I to će doći?  
— A kada? — upitah.  
— Kad se hrvatsko primorje vrati opet u naše ruke. I Dalmacija.  
— Šta? Zar i Dalmacija?  
— Ta Dalmacija je bila oduvijek naš stari san.  
— A kad će te zemlje opet u vaše ruke?  
— Kad i druge. Kad i Hrvatska i Slavonija i Vojvodina i Banat i Erdelj i Karpati...

— Ali — Trianonski ugovor? — upitah u čudu.  
— Krpa papira odgovori Madžar.  
— A drugi ugovori: Saint Germainski, Versailleski itd.?  
— Sve same krpe papira. To ćemo mi sve razderati, basama kucati!  
— Ala soljag! — pozdravio sam ja.  
— Jonapot! — pozdravio je on. I nikome ništa.

Inače smo na Rijeci u minulim danima imali dosta nesreća. Tu je u prvom redu nezgoda, što se je desila ronioncu ili šotajeru Sancinu. Vani, na radi, u dubini od 57 metara nestao jedan torpedo i tvornica je htjela, da ga izručve van. U tu svrhu najmla je tri ronionca, među njima i Tršćanina Sancina. Sancin je imao sam da se spusti u vodu, dok su ona ostala dvojica imala da ga spuste i kad treba izvuku napolje. Čini se, da pri tome nisu manovrirali prema propisima, i da su pustili Sancina pod teškim tlakom vode duže vremena nego što su smjeli. Bilo ovako ili onako, kad su ga istegli van i skinući s njega skafander, njemu je najednom pozlilo i morali su ga prinijeti u bolnicu, gdje i danas leži, i ne zna se, hoće i ostati živ. Vlasti su povele o toj stvari istragu. Ona druga dva ronionca nalaze se još sada u istražnom zatvoru.

Imali smo i dva požara: jednoga na moru, drugoga na kraju. Najveću uzbuđenost izazvao je ovaj na moru: u gradu pokrodo najprije glas, da je čitav jedan parobrod društva «Adrija» izgorio i da ima nekoliko mrtvih i ranjenih. Međutim se ubrzo saznalo, da žrtava ljudskih nema, a i šteta, što ju je vatra učinila na parobrodu, da nije bog zna kolika.

Mnogo obzobljniji i dirljiviji bio je jedan drugi slučaj. Malo poviše Kozale ima jedna seljačka kuća s vrtom. Noću je čuva jedan pametan, u vrtu privazan pas. Jedne noći taj pas, inače dosta miran, stao da laje. Što dalje, to je jače lajao — i nikako da se umiri. Bila su oko dva

sata iza ponoći. Gospodar, koga je to pasje lajanje probudilo, posumnja, da bi tu moglo nešto po srijedi biti, obuče se i mahom u vrt. Kad on qnamo, ozre se lijevo i desno i sve uokolo, ali ne vidje ništa. A pas laje. Naposljetku ga odveže, da vidi, što će i kud će. Jedva što mu skide lanac, a pas se kao pomaman zaleti prema domu vrta. Tu stane i uze opet da laje. Gospodar mu se približi i na svoje zaprepaštenje ugleda na zemlji djevojkicu neku, koja se trzaše u strašnim mukama. Smjesta pozove karabiniere, a oni, kad stiгоше, određiše, da je ponese u bolnicu, jer se u to ustanovilo, da je nesrećnica isplila otrova. Čini se, da će ostati živa. Djevojka je iz Ogulina i ne zna se, što ju je natjeralo na taj strašan korak.

I još se nešto desilo, što je moglo da ima grdnih posljedica. Jedna djevojčica iz Kantride željela je već dugo vremena, da ostriže kosu po najnovijoj modi, ali se otac tome živo i odlučno protivio. Mala se dugo borila, dok joj jednog dana nije dodijalo, te ona ravno k brijaču, da učini što treba. I kad je bilo sve gotovo, djevojka se vrati kući, držeći, da će otac reći: «Ja j' storeno — storeno je — i nikome ništa». Ali mala se u svojim računama ljuto prevarila. Kad je otac vidio onakovu, planu kao da je pobjesnio.

— Ca si to storila, maškariño nijedna!  
— poče onda da je psuje.

— A mala njemu tiho i pokorno:  
— Ala, čaća, ne lajte, pogledajte me, pak ćete videt, da sam sada puno lepša nego prej!

— Počekaj ti samo malo, pak ćeš videt vraga! — vikase otac, i koliko bi kom trenutku, uhvati je za glavu i poče da je brijačkom britvom brije. Htio je, da joj glavu za kaznu od kralja osiša i ogoli. Kada to djevojčica vidje, poče da se otiñlje, i kako je htjela da mu pobjegne, ona je nehotice na vratu rani. Djevojka udari u vrisak i zapomaganje, i bogme otac je morao pred sud, da odgovara za svoje djelo. Međutim čovjek je na sudu branio stare običaje s tolikim žarom, da su ga riješili, i to već obzirom na to što je kćer posve slučajno ranio i što je ranica bila vrlo laka i bez opasnosti.

One tri:  
Evo što se je prije dva ili tri mjeseca dogodilo našoj Ninetti. Bila se zaručila s nekim individuumom, i već je bilo sve spremno za svadbu. Kad najednom ušlo zaručniku nešto u glavu, pa oglasio u nekim novinama, dakako pod krivim imenom, da se želi ženiti, i one gospodjice, koje reflektiraju na nj, neke poste pod tim i tvoj imenom pošalju «nepste restante» svoje punde s fotografijama. U dva tri dana stiga mu je sva sila pisama i fotografija, a među njima i Ninetina... Evo, to su vam današnji muški i ženske!

Druga: Mlađić se i djevojka vole. Majka zadovoljna, da se uzmu, ne oćak brudela. Međutim otac je strastven igrač i djevojka, lukava kao svaka žena, nagovoriv svoga dragoga, neka kuća igrati s oćem «tresetom» i neka nastoji, da izgubi. Otac naime voli, da dobiva, pa će ga to udobrovoljiti i oni će moći da se vjenčaju. Zaručnik učini, kako ga je ona uputila, a i kad su se sjutradan opet sastali, upita ga ona:

— No, jesi li igrao s oćem?  
— Jesam. I sve sam izgubio i kad je pobrao moje pare, kazao je: — I ova bena, što nema ni pojma o «tresetu» ima još obraza, da kiblicira oko moje kćeri...

— Posljednja: Jorjino, Jorjino, opominjaše muž ženu. Kamo ćemo dospjeti? Ovo je već petnaesti šesir, što si ga u ovoj godini kupila!

— A što bi pak bilo, kad bih ja počela da brojim virdjinke, što si ih ti u ovoj godini popužio?

IZ RUKAVCA.

† Ivan Sušanž-Zvančina.

Javljam se rehoti Vrlo rehoti! I bolje bi bilo da se zbog ovog žalosnog slučaja nisamo javili ni danas. I ako volimo da se o nama govori, posebno u ovom jedinom našem istarskom listu, danas nam je to teško — i neobično mučno! Pisati o vlastitim nevoljama teško je i neugodno, ali sada nam je to sveta dužnost. Jer nam je neumoljiva sudbina otela jednog vernog

druga, jednog dragog prijatelja. Ivan Sušanž-Zvančina nije više među nama. Otišao nam nenadano i za navek! Neda nam se prosto da verujemo, ali se pred zbiljom ne sme zatvoriti oči. Taj isti Zvančina, koji je još pred dvadesetak dana veselio i sebe i okolicu — on je danas u grobu.

Obolio je nenadano, podvrgao se teškoj želučanoj operaciji, kojoj je i podlegao u bolnici, u Voloskom 9. junija 1927. Nije mu bilo sudjeno da umre u svome domu u Rukavcu, ali njegovi ostaci ipak poživaju u čempresovu hladu Svetoga Roka. Iza kratkog posljednjeg odmora pred vratima njegovoga doma, otrpali smo ga sa svim potaštinama k poslednjem počinku na staro groblje. Kad našeg dragog druga, ostao je kao zemski ostatak, tek humak suhe zemlje sa posadjenim drvenim krostom. Ali je među nama ostalo nešto više, što ne pokriva zemlja i što će ostati kao trajno, još dugo i dugo među nama. A to je njegova uspomena. Uspomena na čovjeka, koga smo ljubili, s kojim smo se razumeli, koji je bio naš!

A takvu se lude u Rukavcu ne zaboravlja! Kad je već sudbina tako okrutna, da nam kida živote naših najboljih, uspomena na njih ne može da nam raskine.

Pokojnik je bio vredan i radin čovjek, kojemu sudbina nije bila uvek nasmejana. Ona mu nije bila sklona ni sada, jer on nije imao vremena, nije smeo da ode. Iza sebe ostavlja udovicu sa osmero dece i stotinu briga, kojoj i ovom prilikom izražamo duboku sućut. To je našlost slaba i setna uteha nad gubitkom dobrog i još mladog čovjeka. I mi ćemo biti zadovoljni, ako joj naša zajednička sućut bude mogla da ublaži bol u njezinoj teškoj nesreći.

Nego i mi smo sami u njemu dosta izgubljeni. Pokojnik je bio pravi naš čovjek, jedan od najugodnijih članova naše starije — ali ipak većno mlade garde, Bio je naš i po duši i po oćecaju! Slaven, narodnjak i karakteran. Zadanavač bio mu je sveta, to je u tom pogledu njegov značaj granitno sa trglovačestvu. Dobričina u pravom smislu reči, pa zato u društvu jedan od najugodnijih. Kao čitalac i pretplatnik «Istarske Riječi» pratio je pomno razvoj našega narodnoga života, uživao u njegovom veselju, patio u njegovim patnjama. Njega ipak više nema. Njegova uspomena ostaje nama kao vrlo draga, a u mnogome može da nam bude za primer. Osobito mladima!

Sprovod mu je bio za naše prilike veličanstven; rehoti je koji takav. I društvo «Domoljub» i prijatelji i znanci i toliki drugi. U radni dan na selu, ova je tužna povorka izgledala veoma impozantno. Svi smo bili potpuni, a mislimo i oni, koji su to promatrali. Svatko je morao da zaključiti: Ovaj je narod kulturan; taj narod zna, da štije svoje mrtve. A

«Narod samo koji mrtve štije, na prošlosti budućnost s snuje!»  
I ova naša kratka pomisao na Te, dragi Zvančina, nek ti bude sitan znak, da smo Te voleli i da za Tobom žalimo!

IZ OBROVA KOD PODGRADA.

Pošta. - Škola. - Nesreća.

I iz našeg sela željeli bi da se čuje glas u našoj dragoj «Istarskoj Riječi». Mi smo do pred nekoliko vremena imali na našoj pošti jednu našu djevojku, do duše moramo priznati, da je bila nama svima za svaku stvar pri ruću, a i ona sa onom njezinom plaćem je životarila, jer je sirota bez jedne noge. Nu nekojim nije bila pućući. Gledali su je prekim okom i sada je izbaćena iz službe tako da je predana sudbini svojoj na milost i nemilost. Mi imamo kod naš školu sa dvije učiteljske sile, dvije učiteljice, koje nemaju dovoljno brige i skrbi oko naše djece, jer vidimo da je naš škola po više dana zatvorena a one i tu, kud im sreće želi. A ispod škole se sobe imamo sada novu gostionicu tako da se mogućući rijeći iz gostione u školu sku sobu. Pred nekoliko dana dogodila se jednom našem čovjeku velika nesreća. Istjerao je svoje konje na pašu i nesrećom zalutao je jedan konj među stijene, gdje se nije mogao okrenuti pa je pao i položio se tako, da siromah trpi veliku štetu, ide nam ovako od zlo na gore ali ufamo se u providnost bođu.

Franina i Jurina



Fr.: Jurino, kade si ti? Već te nisam videl puneh osam dan.  
Jur.: Bil sam doma.  
Fr.: Si morda bil koliko bolan?  
Jur.: Aj niasam. Ja sam zavek zdrav, kako i jaje, ne buđi mi ča!  
Fr.: Ma — ako nisi bil bolan, ča si se lal va sve ovo vreme doma?  
Jur.: Bilo me je sram poč mej ljudi.  
Fr.: Sram? A za kega zlođejja?  
Jur.: Zač sam ostal prez brageš.  
Fr.: Ca i ti?  
Jur.: Nego ča.  
Fr.: A kako si to ostal prez brageš?  
Jur.: A kako su toliko drugi ostali prez stomanji?  
Fr.: Pak ča si stori? Sigurno si se skućpil na brižnu ženu, kako da j' on kriva!  
Jur.: Ona je pući hćeri — tamo prekri Bil sam sám doma.  
Fr.: Sreća da sam i ja bil dugo zač bil se sigurno stresal na me, kako d sam ti ja kriv.  
Jur.: Ja sam se svejedno sacijal.  
Fr.: A kako? Na kega?  
Jur.: Kada j' bila neka ura za polnoćum, šal sam vanka, va šumu, i ta mo sam zikopal jednu velu jamu.  
Fr.: Jamu? A zač?  
Jur.: Počekaj. Se spamećuješ one što rije, ku su jedanput sva naša deca u pamet znala?  
Fr.: Kako ćeš da ja znam, ka je ta srija! Naša deca su ih jedanput znać više nego je zvezd na nebe.  
Jur.: To ti je ona od onega brijača. Je bril nekega kralja i videl, da ta kralj ima kozje uše.  
Fr.: Aha! Sada se spamećujem i ja. Kada je oni brijač izvršil svoje delo, pitaj ga je kralj: — Ca si videl de mane? Brijač promisi! Ako mu vāčem, da sam na njem videl kozje uše, on će me valje dat ubit, zato lep d pazim, ča govorim. I on je treć odgovoril, da ni miš videl. I tako me se niš dogodilo.  
Jur.: Ja ma one uše, ča ih je na kralji videl, nisu mu dale mira ni pokojni! Tišćele su mu dušu i srce, a moral i mućak kako stein, zač da bi bil kad samo malo žuknul, ale ih spomenul šla bi mu glava kako da j' od kapuli. Ale sve ča dalje, to su ga one uše sve više pekile i pekile i našađe — ča će, ča ne će? — šal je va šumu i tu je zikopal jednu široku jamu, pak je va nju zabil glavu i tri pućuć je nutra zavapil: — U cara Trojanu kozje uši! I bilo mu je najedannu lagje.  
Fr.: A ča si pak ti stori?  
Jur.: Ča i on brijač. Rinul sam glavu

Pijte kakao De Jong's

POD L I S T A K

Tko manje ište, više mu se daje

(Narodna pripovijetka.)  
Bila tri brata, pa na bijelome svijetu ništa više njeksu imali do jednu krušku, te bi tu krušku redom čuvali; jedan bi ostao kod kruške, a druga dvojica išla bi na nadnicu.  
Jednoć Bog pošalje anđela, da vidi, kako ova braća žive, pa ako živo žive, da im da bolju hranu. Kad anđeo božji sidje na zemlju, pretvori se u prosjaka, pa došavši k onome, što čuva krušku, zamoli ga, da mu da jednu krušku. On uzbere od svojih kruška, pa mu da i reče: «Evo ti od mojih kruška, od bratinskih ne mogu ti dati».  
Anđeo mu zahvali i otide. Kad sjutra dan ostane drugi brat, da čuva krušku, dođe opet anđeo, pa ga zamoli, da mu da jednu krušku. I on mu uzbere od svojih kruška, pa mu da i reče: «Evo ti od mojih kruška, od bratinskih ne mogu ti dati».  
Anđeo i njemu zahvali i otide. Kad bude red na trećega brata, da čuva krušku, opet dođe anđeo i zamoli i njega, da

mu da jednu krušku. In on mu uzbere od svojih kruška, pa mu da i reče: «Evo ti od mojih kruška, od bratinskih ne mogu ti dati».  
Kad bude četvrti dan, anđeo se načini kaludđer, pa dođe rano u jutru i zače ih svu trojicu kod kuće, pa im reče: «Hajdete za mnom, da vam dam bolju hranu». Oni podju za njim bez riječi. Kad dođu na jedan velik potok, voda teče, sve uvi, onda zapita anđeo najstarijega brata: «Šta bi ti, da ti je?»  
A on odgovori: «Da je sve vino od ove vode, pa da je moje». Anđeo prekrsti štapom, a to mjesto vode potече vino: tu se burad opravlja, tu se vino sipa; ljudi rade, selo čitavo. Onda ga anđeo ondje ostavi i reče mu: «Evo ti, što si želio, sad živi».  
Pa uzme onu dvojicu i podje s njima dalje.  
Kad dođu na jedno polje, a tu golubi prekrili polje. Onda zapita anđeo srednjega brata: «Šta bi ti sad želio?»  
A on mu odgovori: «Da su to sve ovce, pa da su moje».  
Božji anđeo prekrsti polje štapom, a to

sve mjesto golubova ovce: tu su stanovni, jedne žene stoku mu, jedne mljeko razljevaju, jedne skorup skidaju, jedne sire, jedne maslo tope; tu se načini i kolar», jedni sijeku, jedni mjere, jedni nose primaju, ljudi rade, selo čitavo.  
Oni mu reče anđeo: «Eto ti, što si želio».  
Pa uzme najmladjega brata i podje s njim preko polje, pa ga zapita: «A šta bi ti htio?»  
On mu odgovori: «Ja ne bih ništa drugo, već da mi Bog da ženu od prave krvi hrišćanske».  
Onda mu anđeo reče: «O! to je teško dobiti, u svem svijetu samo su tri: dvojice su žene, a jedna je djevojka, i nju prose dvojci prosoci».  
Idući tako za dugo dođu u jedan grad, gdje je bio car i u njega kći od prave krvi hrišćanske.  
Kako dođu u grad, odmah otidu k caru, da prose u njega djevojku.  
Kad oni tamo, a dva cara došla, da je pročita i metnuli jabuke na sto.  
Oni i oni svoju jabuku metnu pored onih. Kad ih car sagleda, reče svima, koji

su se ondja desili: «Šta ćemo sad: ono su carevi, a ovo su kao prosjaci prema njima».  
Onda će anđeo reći: «Znate li šta? Ovo će da uredimo: neka uzme djevojka tri loze, pa neka ih posadi u vrtu namjenjujući koju komu hoće, pa na tizoj lozi sjutruć bude grozdje, za onoga neka podje djevojka».  
Oni svi se to pristanu: djevojka posadi tri loze u vrtu, i svakomu namijeni jednu.  
Kad u jutru, a to na lozi onoga siromaha grozdje. Onda car nemadne kud, nego da kćer onome bratu najmladjemu, pa odmah u crkvu, te se vjenčaju.  
Pošto se vjenčaju, anđeo ih odvede u šumu, pa ih ostavi ondje, i oni stanu živjeti u šumi za godinu dana.  
A kad se navršil godina, reče Bog opet anđelu:  
«Eti, vidi, kako one sirote žive. Ako teško žive, podaj im bolju hranu».  
Kad anđeo sidje na zemlju, opet se pretvori u prosjaka, pa otide k onome, što mu potok teče vinom i zamoli u njega čaštu vina, a on ga odbije govoreći: «da ja dajem»



**Junaštvo besanskih begova.**

U Sarajevu, kako se ono uvijek nezavisno živjelo, sjedio je (za vezira Vedžihi paša u g. 1835-1840) od strane šeh-ul-islama iz Carigrada kao glavni svećenik neki Sarajlija Abdulaj efendija Gluhodžić. A bile su još u to vrijeme dvije novoinenovane paše, vazda između sebe u zavadi: Tazli paša Šerifović i Mustafa paša Babić prozvan Hrno, koji nije bio potpuno niran kod sultana. I dignu se spomenuti Abdulaj-efendija, podignu sarajevsku vojsku na Vedžihi pašu u Travniku i pobiju se nedaleko Travnika na polju kod sela Viteza (15. augusta 1840.). Vezir je imao jedan buljuk Arnauta i nekoliko topova s urednim topadžijama i razbije efendiju u temelj. Značajno je ovdje, kako su uhvatili jednog od vojvoda ustaških, Turanbege i doveli ga pod čador veziru. Uptaga vezir: «Što si ustao na cara, Turanbeg?» Odgovara: «Nijesam na cara, nego na zulume i zulumčare». «A tko je veći paša zulumčar?» — «Eto, ta ti ista!» reče Turan beg. To je vezira tako razlijutio, da je potegao dvije male puške i ubio ga.

**Bolest spavanja**

je oboljenje, koje prenosi naročita vrsta mušica (tze-tze). Ona je naročito raširena u Africi među Crncima, gdje su od nje izginali često puta čitavi krajevi. Interesantno je, da su se u zadnje godine pojedini slučajevi te bolesti pojavili i u Hercegovini.

**Novi zakon javne sigurnosti**

**NASLOV VI.**

**Određbe koje se odnose na lica opasna društvu.**

**GLAVA I.**

**O umobolnima, otrovanima i prosjacima.**

**Čl. 154.**

Da mogu sigurnosne vlasti vršiti nadziranje, moraju ljekari da prijave mjesnoj sigurnosnoj vlasti u roku od dva dana one umobolne osobe, koje su sebi i drugima opasne i koje se kod njih liječe ili za koje su vršili svoje zvanje doznali.

Ova njihova dužnost vrijedi i u pogledu lica, koja su kronički otrovana uslijed uživanja alkohola ili drugih opojnih ili omanjnih tvari.

**Čl. 155.**

Prosjachenje na javnom mjestu ili na mjestu pristupačnom javnosti nije dopušteno.

Lica, koja po znanju mjesne sigurnosne vlasti nisu sposobna za probitačan rad, te su bez sredstava za održavanje i bez rođjaka, koji bi ih po zakonu morali uzdržavati i koji bi mogli da ih uzdržavaju predložiti će prefekt, kad nema mogućnosti pomoću javnog dobrotvornog zavoda, ministru unutrašnjih djela, da budu primljena u jedan zavod za pomoć i dobrotvornost (ubožište) iste ili druge općine.

Ministar može ovlastiti prefekta, da sam odredi da se nesposobni za rad primi u ubožiste.

Za povratu troškova, narastih u ubožistu za uzdržavanje nesposobnog, upotrebit će se propisi, koji vrijede za zaklonjenje nesposobnih.

Kad se ispostavi, da niti općina, niti javne ustanove za pomoć i za dobrotvornost ne mogu da se sasvim ili djelomično pobrinu za njega, cijeli ili djelomični trošak ide na državni teret.

**Čl. 156.**

Dokaže li se, da su rođjaci prosjaka, koji je nesposoban za rad i bez sredstava za uzdržavanje, imućni i da imaju zakonitu dužnost da ga snabdjevaju sredstvima za uzdržavanje, bit će pozvani od mjesne sigurnosne vlasti da ispune svoje dužnosti.

Kad bezuspješno izmine rok, postavljen u pozivnici, nesposobnoga za rad podijeljuje se pravo besplatnog zastupanja, da traži sudbenim putem uzdržavanje.

**Čl. 157.**

Bez dozvole kotarske sigurnosne vlasti ne može se prosjačiti, ne mogu se sabirati milodari ili doprinosi u novcu ili u predmetima, pa niti putem štampe ili popisnih araka.

Dozvola se može podijeliti samo tada, kad prosjačenje ili sabiranje milodara ili doprinosi u novcu ili u predmetima ima patriotsku ili filantropsku ili znastveno ili dobrotvornu svrhu ili ide za tim da se ublaži koja javna nesreća.

Dozvola vrijedi samo za općine u granicama kotara, za koji je bila podijeljena, i određuje i uslove i trajanje koncesije.

**GLAVA II.**

**O sumnjivim osobama, o licima, koja su ispuštena iz tamnice ili iz sigurnosnih zavoda, o povratku u zavičaj i o neovlaštenom iseljivanju.**

**Čl. 158.**

Onaj, koji izvan svoje općine svojim vladanjem postaje sumnjivim i na zahtjev redarstvenih činovnika ili agnata ne može ili ne će da daje obavijesti o sebi niti s iskaznicom niti s drugim vjerodostojnim sredstvom, bit će preveden pred mjesnu redarstvenu vlast. Kad ova drži da su sumnje opravdane, može da ga pošalje u njegov zavičaj i to s prisilnom putnicom ili takođerj prama prilikama s prisilnom pratnjom.

Ova se naredba upotrebljava i za osobe, koje su opasne javnom redu ili javnoj bezbjednosti ili javnom čudredju.

Redarstvena oblast može zabraniti, da se onaj, koji je s prisilnom putnicom ili s prisilnom pratnjom poslan u svoj zavičaj, vrati u općinu, iz koje je istjeran, a da predhodno ne traži dozvolu sa strane same vlasti.

Prekršitelji će se uapsiti i kazniti zatvorom od 1 do 6 mjeseci, a nakon izdržane kazne bit će odvedeni prisilnom pratnjom u njihov zavičajno mjesto.

**Čl. 159.**

Na zahtjev onih osoba, kojima je više od petnaest godina i koje imaju u općini svoje redovito bivalisti ili u pomanjkanju istog svoje boravište, morat će podestati da mu izruči iskaznicu suglasnu s modelom, što će ga odrediti Ministar unutrašnjih djela.

Iskaznica vrijedi tri godine i mora biti providjena slikom naslovnika.

**Čl. 160.**

Svak, koji bez putnice ili bez druge u smislu internacionalnih pogodbi jednakopravne isprave ide ili kuša da ide u inostranstvo, bit će kažnjen zatvorom od najmanje tri godine i globom ne manjom od 20.000 lira, ako su ga na taj put potakli politički razlozi.

Istom će se kaznom kazniti i oni, koji su na bilo koji način sudjelovali kod priprema ili kod izvršenja tog delikta.

U svakom će se drugom slučaju onaj, koji ide ili kuša da ide u inozemstvo, a nema putnice, uapsiti i kazniti zatvorom od najmanje šest mjeseci ili globom ne manjom od 2000 lira.

U svrhu, da se zapriječi nezakoniti prelaz po nedozvoljenim pograničnim putevima može se upotrijebiti i oružje.

**Čl. 161.**

Ministar unutrašnjih djela, ili po njegovoj delegaciji sigurnosne vlasti, mogu da iz razloga javne bezbjednosti ili u izvanrednim slučajevima javne i privatne nesreće dozvole sredstva za besplatno putovanje siromasima, e da se vrate u svoj zavičaj.

**Čl. 162.**

Kancelari kod pretura, tribunala i prizivnih sudišta dužni su, da izrek presuda, kojim se izriču kazne na ograničenu slobodu, kad su presude postale pravomoćne, dostave svakih petnaest dana kotarskoj sigurnosnoj oblasti, u čijem području osuđenik ima svoj domicil ili svoje zadnje boravište.

**Čl. 163.**

Ravnatelji sudbenih uza, tamnica i sličnih sigurnosnih zavoda dužni su da petnaest dana prije ispuštanja javne uredu kotarske sigurnosne vlasti svakog uznika, koji će biti ispušten na slobodu. Ova vlast ima u naredna tri dana da obavijesti o tome sigurnosnu vlast onog kotara, u koji će ispuštenik poći.

**Čl. 164.**

Čim su oni, koji su osuđeni zbog zločinstva na ograničenu slobodu ili zbog prekšaja protiv opomenama, i oni, za koje je određeno stanje nadziranja slobode izašli iz tamnice ili iz zavoda navedenih u prijašnjem članku, moraju se javiti kod mjesne sigurnosne vlasti. Ako je potrebno, dat će im ova prisilna putnica.

Kad se radi o opasnim zločincima, ovi mogu da budu predvedeni pred navedenu vlast u stanju aretacije.

**Čl. 165.**

Oni koji su poslani prisilnom putnicom u svoj zavičaj, moraju se držati određenog im putovanja.

Prekršitelji se aretiraju i kažnjavaju sa zatvorom od 1 do 6 mjeseci, a poslije izdržane kazne bit će odvedeni prisilnom pratnjom u svoj zavičaj.

**ZAHVALA.**

Svima onima, rodbini, prijateljima i zancima, koji su našega dragoga supruga i oca

**IVANA SUŠANJ**

otpratili večnome počinku, izražavamo našu najtopliju blagodarnost. Posebno toplo zahvaljujemo gosp. Dr. Mavroviću, društvu „Domoljub“, i svim onim susedima i prijateljima, koji su bilokojim načinom olakšali poslednje časove našeg dragog pokojnika, i koji su nama u našoj velikoj tuzi i nesreći bili na utehu i na pripomoć. Svima Bog platio, a pokojniku dao mir večni!

U RUKAVCU, 10. juna 1927.

Supruga ZORKA i deca.

Istom se kaznom kažnjavaju oni, koji se u određenom roku ne javu kod sigurnosne vlasti, naznačene u putnici, i oni, koji prekrše predviđeno u predzadnjem odlomku članka 158.

Izdavač, direktor i odgovorni urednik: IVAN STARI. Tiskar: TISKARA „EDINOST“ U TRSTU.

**Buzejsko društvo za štednju i zajmove** registr. zadruga na neograničeno jamčenje

**POZIV**

na redovitu godišnju glavnu skupštinu koja će se obdržavati dne 2. junjia 1927 u 9½ sata prije podne u društvenim prostorijama.

**DNEVNI RED:**

1. Čitanje i odobrenje zapisnika posljednje glavne skupštine;
2. Izvješće Upravnog odbora;
3. Izvješće Nadzornog odbora;
4. Čitanje izvješća o posljednjoj reviziji;
5. Čitanje i odobrenje računskog zaključka za god. 1926;
6. Slučajnosti.

U **Buzetu**, dne 10. junjia 1927.

**ODBOR.**

O p a s k a: U slučaju, da ne bi u rečeno doba bio prisutan dostatan broj članova za pravovaljano zaključivanje, držati će se ista glavna skupština potasa kasnije bez obzira na broj prisutnih članova.

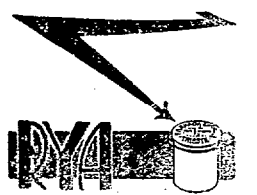
**ZEMLJIŠTE ZA GRADNJU KUĆE** sa pripravljenim građevnim materijalom, prodaje se u **Pobri**ta. Izvanredna prilika! Popitati se kod: Franja Perčić, Pobri 85 p. Mattuglie.

**PRODAJE SE** uz veoma umjerenu cijenu lijepo imanje u blizini kolodvoru **Mattugi-Opatija**. Popitati se kod: Antona Dukić, Radetići 44. Mattuglie.

**KAKAO** De Jong's, holandski, zaslužni prednost radi njegove hrabrosti, izvornosti i kakovosti.

**KURJE OČ**

(kale) liječi brzo i uspješno mast



**Farmacia Sponza** TRST - Via Tor S. Piero 10 - TRST

Čuvajte se patvorina! Mast Rya možete dobiti u svim ljekarnama.

**NAJBOLE VRELO!**

Kod nakupa ljetne i zimske robe (odjela svih vrsta cipela, klobuka, kupa, košulja, kšobrana, kravata, fino štola, svih vrsta platna za košulje i odjele, te potkušćava svih vrsta i ciljena, obratite se na jedino domaće i najcjenije vrelo

**M. KOREN & Co. - PAZIN** (Corso pred prošćijom)

**Succ. ANTONIO CICLITIRA**

Ljesna trgovina - Uvoz i izvoz SKLADIŠTE LIJESA POD ŠKEDNEM - TRST

**E. PECENCO, TRST - VIA MUDA VECCHIA 3** (iza magistrata)

Strojevi za šivanje, vezenje i pletenje Adler - Neumann - Junker & Ruh najbolji za obitelji i obrt.

Bezplatno podučavanje za vezenje. Potrebne su stroj. Popravci. Upostava moleraoog pogodno. Stara tračnenska tvrđka, ustanovljena 1899.

**AUTOMATSKI KLAVIRI** Za gostione - hotele, plesne dvorane za kuću **HARMONIJI - KLAVIRI - PIANINI** prve poznate tvornice „POLLMANN & WEISS" - STALLBERGER itd. — PLAČANJE NA OBROKE — Isposudjuje - zamjenjuje - popravija Na zahtjev šalje besplatno kataloge. Stabilimento Pianoforti Ing. R. Rosa - Trieste, Via Mazzini 44/411 - Telef. 745

**DAJTE PREDNOST** holandeskom kakau

**DE JONG'S**

radi njegove izvornosti i izvrsne kakovće.



Ortopedijski institut **Dra. BONCINA-FINETTI** Trieste - Via Fabio Filzi 23 Primanja: od 10 do 13 i od 15 do 17

Radikalno liječenje: **BEDROBOLJE** (šiatike), bolesti mišića na prsima i u bokovima LIJEČENJE TRAJE 3 DANA